

På äventyr som MFS are i Tanzania

Vi hade båda funderat på att plugga en termin utomlands för att få vara med om nya miljöer och annorlunda upplevelser att kunna skryta med och kunna minnas tillbaka till. Studierna som låg framför oss passade dock inte in i våra utomlandsplaner, och vi insåg att det nog inte skulle vara möjligt att göra det där halvåret i annat land.

Jesper kom då och visade mig ett mejl som han hade snappat upp om att man kunde skriva sin C-uppsats i ett u-land. Tja det kunde ju vara något tänkte jag, ett äventyr och någonting att visa upp i CV:t. Vi lade dock inte så mycket mer energi på det just då. När vårterminen kom läste vi kulturgeografi B, vilket innehöll mycket studier om just ämnet u-länder, deras utveckling och deras förhållande till västvärlden med mera. Idén om att kanske försöka skriva C-uppsatsen i ett utvecklingsland tog fart igen så vi kollade upp hur man skulle gå tillväga. Man skulle då bland annat presentera en idé på fem sidor om bakgrund och syfte till studien följt av ett personligt brev och CV. Vi skaffade oss en handledare via högskolan som gav oss tips och råd vad vi skulle tänka på och som vi bollade idéer med om uppslag till en studie. I alla fall så lyckades vi till slut knåpa ihop ett förslag som vi kände oss nöjda med och lämnade in i absolut sista stund innan deadline som vanligt. Vi sa till varandra att om bara en av oss åtminstone lyckades få stipendiet på 25 000 kr skulle vi åka båda två. Det såg inte så ljus ut när vi såg den enorma högen med ansökningar som låg och väntade på bordet hos handläggaren. Eftersom vi hade varit sent ute så behövde vi inte vänta alls många dagar på svar utan redan veckan därpå fick jag ett mejl med stora bokstäver om att jag tilldelats stipendiet, gött!! Nu blir det äventyr till hösten. Just det, vi bytte ämne den hösten till Turismvetenskap C, så det var inom det ämnet vi skrev uppsatsen. Landet vi åkte till var Tanzania och till dess norra del, vid foten av berget Kilimanjaro.

Under sommaren tog vi det ganska lugnt och började fundera lite smått på hur vi skulle lägga upp arbetet, tänkte att fasen det är lugnt vi ska ju inte åka förrän i november någon gång. Var bara det att när höstterminen började visade det sig att C-kursen i turism rivstartade och att vi nog inte haft så mycket att göra i någon annan kurs dittills. Nu skulle vi planera in hela höstens arbete i Tanzania dessutom. Det blev galet hektiskt inför allt som skulle fixas och så var det en obligatorisk kurs i Göteborg inför resan som skulle klämmas in mitt under sluttampen på första kursen. Kursen var till för att ge praktiska råd inför resan och förbereda oss på bästa sätt. Det mesta som kom ut av kursen var ungefär följande: räkna inte med att ni kommer komma hem med den uppsatsen ni tänkt er för det är ett U-land ni ska åka till, där fungerar det inte på samma sätt som hemma. Det var en hel del annat bra också som kom ut också men det var väl det som satt kvar i huvudet.

Vi lyckades till slut få ihop det nödvändigaste inför resan och stack iväg redan den 14:e oktober 2008. På flygplatsen blev vi mottagna av vår kontakt där nere som hette Camilla och hon skulle hjälpa oss under resans gång med praktiska saker. Hon var gift med en tanzanisk man och hade ett litet hus som vi fick hyra ett rum i. Första mötet med ett U-land var minst sagt häpnadsväckande. Jag har gjort en Asienresa innan som alla andra äventyrande 80-talister men Afrika uppfyllde alla förväntningar om hur ett av världens allra fattigaste länder ser ut. Efter den första bekantskapen med landet tänkte jag bara: "hur ska det lösa sig med arbetet?" Jag som är lite naiv tänkte att det första steget blir väl bara att klampa upp på kommunhuset så flyter det nog på med kontakter efter hand. Kan säga att det blev mer kämpigt än så. Men vi

hade otrolig hjälp av Camilla och hennes man som hjälpte oss in i det Afrikanska livet. Allting löser sig till slut även i ett U-land, det tar bara lite längre tid och man får ha en hel del tålamod. Vi kom i alla fall hem med en hel del material men också med ett annat syfte och andra frågeställningar än vad som var först tänkt, precis som de sa till oss under kursen i Göteborg.

Att skriva C-uppsats i ett U-land visade sig dock vara ungefär som när man luffar runt i Asien. Man träffar otroligt många människor, har roligt, turistar och festar. Men man har även ett ansvar att uppfylla om att komma hem med material till sin uppsats. Man kommer därför, tycker jag, närmare lokalbefolkningen än om man endast reser som turist. Ett land som Tanzania visar prov på mycket frustration hos befolkningen. Vi fick vara med om flera djupa samtal om hur tungt det kan vara att sitta fast i ett land där man kanske upplever att det inte finns någon framtid som lovar någonting. Men vi fick också uppleva att just Tanzania har en befolkning som inte är helt olik vår egna. De västerländska idealen har starkt inflytande på människorna och särskilt den Amerikanska hiphopkulturen. Befolkningen är otroligt öppensinnade där till exempel muslimer och kristna lever bredvid varandra och firar högtider ihop utan konflikter.

Vi hade, enligt jag, turen att bo ihop med yngre personer som tog oss med på partaj varje vecka men som också brydde sig om vårt arbete och tog med oss ut för att träffa lokalbefolkningen så vi kunde göra intervjuer till arbetet. Huset vi bodde i var öppet vilket betydde att det klev nytt folk in och ut hela tiden. Några kvällar satt vi och åt och samtalande tillsammans med en kille med ursprung i Uganda, en som var född i Kongo men som nu bodde i Kanada, en som nu hade flyttat till Nairobi i Kenya, en som var student i Tanzanias största stad, Dar Es Salaam och en kille som hade brittiska föräldrar men han själv var född i Tanzania. Det var otroligt kul och intressant när alla kom ihop sig som känt varandra sen barnsben. Resan vi gjorde växer ännu mer efterhand och man ser bara de positiva delarna framför sig vilket det i huvudsak även var, alltså positivt. Visst blev vi frustrerade många gånger i detta land, som verkar vara uppbyggt på kaos och där kulturkrockarna stundtals är enorma, men det glömde vi under resans gång bort eller fick vi helt enkelt acceptera det.

Arbetet då? Vi arbetar faktiskt med det såhär en månad efter hemkomsten. Vi lyckades samla in allt material till arbetet under resan, men sen fanns det så mycket annat att göra så vi sparade en del av skrivandet tills vi kom hem.

Vi svarar gärna på frågor om vad som helst ni undrar över om att skriva uppsats i ett U-land.

Mvh/ Henrik och Jesper

HK22DN@student.hik.se/JK22HH@student.hik.se

Intervju på ett kaffeplantage. Det var förresten det vårt arbete slutligen kom att handla om. Hur har kaffeturism bidragit till att höja levnadsstandarden för de involverade men även verkat för den regionala utvecklingen. På bilden syns Jesper till vänster, en lokal kaffedlare i mitten och så Allen som vi bodde ihop med och som fungerade som tolk.